

Egyesületi tagdíjak és az Erdészeti Lapok költség-térítésének befizetése

Egyesületünk működésének feltétele a tagdíjak időben való befizetése. Jogi tagjaink határidőre teljesítik az együttműködésből eredő kötelezettségüket, melyért köszönettel tartozunk. Egyéni tagjaink tagdíj-befizetési fegyelme évek óta kritika tárgyát képezi. Küldöttközgyűlésünk elfogadta az elmúlt évben az új díjakat. Az év eleji lapszámban csekket helyeztünk el, hogy a tagság a befizetéseket teljesíthesse. Emellett egyes helyi csoportjaink megtartották a csoportos beszédet. Titkárságunk alkalmazkodott a megváltozott helyzet kezeléséhez és tagságunk igényeihez. Ehhez igazítottuk számítógépes nyilvántartásunkat. A nyilvántartás naprakész. Ebből látszik, hogy ismét milliós nagyságrendű a kintlévőség.

Ismét felhívom a figyelmet, hogy ez évben a tagdíj és az Erdészeti Lapok költség-térítése szétvált az alábbi táblázat szerinti módon. Tehát az *Erdészeti Lapok költség-térítése mellett az egyesületi tagdíjat is be*

kell fizetni. Az új díjakat többször közöltük lapunkban. Sajnos továbbra is tapasztalható a tájékozatlanság és indokolatlanul marasztalják el egyesek az Egyesületet. Rendszeresen bebizonyosodik, hogy az illető tag nem is tudja, hogy mit fizetett be, illetve a helyi csoporttitkár nem jelenti a változásokat vagy a tagság által befizetett összeg nem kerül időben az Egyesülethez. A Titkárságon számítógépes nyilvántartás rögzít minden befizetést és rendszeres felszólításokkal él az elmaradókkal szemben. Szükséges volna nagyobb fegyellemmel kezelni a díjak befizetését, mert ez sok tagtársunk egyesületi tagságának megszűnésével és az Erdészeti Lapok példányszámának csökkenésével jár, mely természetesen nem lehet célunk. Ez úton is felhívom a figyelmet arra, hogy csak a befizetett lapszám kerül kinyomtatásra, ezért a pótlás csak igen körülményesen oldható meg. Természetesen célunk, hogy a tagságunk ne csökkenjen és

az Erdészeti Lapok példányszáma növekedjen. Az Egyesületnek meg kell felelni a tagság igényeinek, melyet a küldöttközgyűlés éves programban határoz meg. Az Egyesület vezetése felel a programok maradéktalan megvalósításáért, a tagság viszont a megvalósítás mellett, a tagdíj befizetésével vesz részt a programok anyagi vonzatainak támogatásában.

Kérem a tagságot, hogy az elfogadott egyesületi programok megvalósításával, a tagdíjak határidőben történő befizetésével támogassa az Egyesület tevékenységét. *Aki nem az éves tagdíjat fizette be, annak a második részlet befizetésének határideje 2005. június 15.*

Kérem a helyi csoport titkárokat, hogy vállalt egyesületi feladataik mellett fordítsanak nagyobb figyelmet a tagdíjak kezelésére és az Erdészeti Lapok költség-térítésére is.

Segítségül a titkárság kiküldi a 2005. január 1-től érvényes tagnévsort, mely tartalmazza a 2005. június 24-ig befizetett tagdíjakat is. Kérjük, hogy a tagoknál bekövetkezett változásokat (lakcímváltozás, kilépett, átjelentkezés más HCs-ba, tagdíj-változás, stb), valamint a csoportos befizetésekhez a névsort az OEE Titkársága címére küldjék meg.

Éves minimális díjak:	Tagdíj	Erdészeti Lapok költség-térítése	Tagdíj és E. L. költség-térítése
Egyéni tag: nyugdíjas, tanuló, GYED:	600,-Ft	3600,- Ft	4200,- Ft
Egyéni tag: aktív dolgozó:	1800,-Ft	3600,- Ft	5400,- Ft
Befizetési határidők: egy részletben: február 15.; két részletben: február 15. és június 15.			
Pártoló jogi tag	külön szerződés szerint		
Erdészeti Lapok piaci ára	6000,- Ft + áfa		
Köszönjük az együttműködést.			
		OEE Titkárság	Ormos Balázs főtitkár

Szil István okleveles erdőmérnök

Gyászolunk és emlékezünk, erdészek, akik a természet körforgásának katonái vagyunk. Gyászolunk, mert egy elment közülünk. Kidőlt egy fa, de az erdő fennmaradt. Ahogyan a kipszult fa sem élt hiába,

Szil István okleveles erdőmérnök kollégánk is aktív részese volt az erdészszakmának és közösségnek.

1955-ben erdőrendező édesapja mellett gyermekként a Békés megyei mályvádi erdőben ismerkedett meg az erdészszakmával. Hány embernek határozta meg a sorsát a csodálatos mályvádi tölgyek? Kitérőlheterlen, sorsdöntő emlék. Mint a tölgymakk, összesűrítve tartalmazza a majdani fa 100 esztendejének ígérétét. Mélyen gyökeret fejleszt mielőtt lombot bontana. A lényeg a fundamentum!

Szil István a debreceni Fazekas Mihály Gimnáziumban elvégzett középiskolai tanulmányai után Sopronban szerezte meg az erdőmérnöki oklevelét 1964-ben. Végzett erdőmérnökként az első munkahelye a Tolmácsi Falepárló Üzem volt, majd rövid ideig a Csongrád megyei Tanács erdészeti és vadászati felügyelőjeként dolgozott. A nagy vertikumi átszervezések idején 1970-ben került a Csongrád megyei Állami Erdőgazdasághoz. Munkahelye rövidesen átalakult, és létrejött a Dél-alföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság. Szil István kollégánk 20 évét adta ennek a vállalatnak. Az 1990-es szétváláskor gazdasági vezérigazgatóként vett részt jelenünk megalapozásában. Az 1991-ben létrehozott új vállalat, a Dél-alföldi Állami Erdőgazdaság, majd az ebből kialakított Délalföldi Erdészeti Részvénytársaság első vezérigazgatója.

Ez a szakmai életút! Itt azonban meg kell állnunk! Nem mehetek, nem mehetünk addig tovább, amíg köszönetet nem mondunk ezért a néhány esztendőért!

Szil István erdőmérnök a természettől tanult logikával és következetességgel jelelte ki Csongrád és Békés megye állami erdeinek és erdész-szervezeteinek az új pályát. De nemcsak kijelölte az utat, hanem az élen járva, személyes példamutatással, minden kockázatot magára vállalva el is indította a vállalatot ezen a pályán. Két eszközt használt: a rációt és a munkatársak megbecsülését.

A tölgymakkból fa terebélyesedett a folyók-hordta zátonyon. Az első, az élen járó kijelölte az új erdő megtelepedésének helyét és módját. Körülötte újabb és újabb fák és cserjék növekedtek és erősödtek. Kerekderdő! Nemcsak geometriai értelemben, hanem emberileg is. Az idős fa kidőlt, de az alkotás, az erdő tovább él.

Itt a temető öreg fái között, ahol erdei pinytek és cinegék énekelnek búcsúszóltárokat, mi, erdészek Áprily Lajos ismert sorával búcsúzunk el Szil István barátunktól.

Puskás Lajos